

עפ"א 21227/07/14 - עו"ד עבדאללה חלאילה נגד עיריית חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

23 ספטמבר
2014

עפ"א 21227-07-14 חלאילה נ' עיריית חיפה

בפני כב' השופט יחיאל ליפשיץ
המערער
נגד
המשיבה
עו"ד עבדאללה חלאילה
עיריית חיפה

נוכחים:

המערער בעצמו

ב"כ המשיבה - עו"ד גב' אמורוב מריה

פסק דין

לפני ערעור על פסק דינו של ביהמ"ש לעניינים מקומיים מתאריך 14.5.14 ועל החלטתו של ביהמ"ש לעניינים מקומיים מתאריך 16.6.14 אשר דחה בקשת המערער לבטל את פסק דינו לעיל.

המערער הורשע בעבירה של חניה שלא כדין על המדרכה וזאת בתאריך 29.9.13 ברח' העליה השניה 8, סמוך לבית החולים רמב"ם בחיפה.

פסק הדין לעיל ניתן לאחר שהמערער לא התייצב, הגם שזומן כדין. מסתבר, כי הזימון שנשלח לתיבת הדואר של המערער חזר בציון "לא נדרש".

המבקש העלה שתי טענות: הראשונה כי בתקופה הרלוונטית בה התקבל לתיבת הדואר שלו הזימון, הוא סעד את אביו שאושפז בבית חולים; והשניה כי לגופו של ענין, המקום בו החנה את רכבו לא שימש כמדרכה.

ביהמ"ש קמא דחה, כאמור לעיל, את בקשתו של המערער לביטול פסק הדין וציון - ובצדק - כי המערער לא העלה כל נימוק המצדיק את אי התייצבותו.

במסגרת הדיון היום, צירף המערער, לראשונה, תמונות שצולמו במועד ביצוע העבירה. המערער הפנה לכך כי המקום בו החנה את רכבו לא שימש כמדרכה, אלא מדובר היה במקום בו בוצעו עבודות וניתן לראות כי בצמוד למקום בו החנה את רכבו קיים שביל סלול, שהוא זה ששימש, ולו באופן זמני, כמדרכה.

מנגד, ציינה ב"כ המשיבה כי העובדה שהאיזור הרלוונטי נחלק לשני חלקים: סלול ולא סלול, אינו יכול להוליך למסקנה כי החלק הלא סלול אינו משמש מדרכה כהגדרת המונח בד"ן.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ובשים לב לתמונות שהוצגו בפניי, סבורני שיש מקום לקבל את הערעור.

אקדים ואציין, כי לא מצאתי כל פגם בפסק דינו וכן בהחלטתו של ביהמ"ש קמא. צדק ביהמ"ש קמא בהפנותו לאישור הזימון שחזר בציון "לא נדרש". לא נעלמה מעיני טענתו של המערער כי אותה עת הוא סעד את אביו, אך עדיין היה על המערער לשלוח, לכל הפחות, בקשת דחייה. זה המקום לציין כי המערער הינו עורך דין ולכן חזקה עליו שהוא ידע היטב את האפשרויות העומדות בפניו בהקשר להגשת בקשות מעין אלה.

יחד עם זאת, לאחר שעיינתי בתמונות שהוגשו לפני היום על ידי המערער, סבורני כי לגופו של ענין עומד לזכות המערער, לכל הפחות, הספק אשר מצדיק את זיכויו.

אכן, היה מקום להציג את אותן תמונות בפני ביהמ"ש קמא באופן מסודר במסגרת בקשת הביטול, אך איני סבור כי נסיבותיו של התיק והיקפו מצדיקות את השבתו לדיון בביהמ"ש קמא. עיון בתמונות מעלה כי אותה תקופה נערכו עבודות בניה נרחבות באיזור הרלוונטי. במקום בו היתה בעבר מדרכה סלולו מחדש והמדרכה שהיתה קיימת בעבר הוסרה ובמקומה נחלק המקום לשני חלקים: הראשון, הצמוד לבית החולים רמב"ם, בו נסלל באופן ארעי שביל אספלט שחור (על שביל האספלט ניתן לראות שאין רכבים חונים); ובשני בו קיימת אדמה חשופה חונים רכבים - באיזור זה החנה המערער את רכבו. עוד ניתן לראות כי הרכבים שחנו לא הפריעו לתנועת הולכי הרגל אשר הלכו על קטע האספלט הסלול.

משכך, אני מורה על קבלת הערעור ועל זיכויו של המערער.

ניתן והודע היום כ"ח אלול תשע"ד, 23/09/2014 במעמד הנוכחים.

יחיאל ליפשיץ, שופט

הוקלד על ידי דגנית אדרי